

[Kirsten Jacobsen]

punkt, hvor Fremskridtspartiet ikke var repræsenteret på udvalgmøder, og lige så snart meddelelsen kom, blev spørgsmålene stillet. Alligevel skal man altså vente med at få svarene omdelt til midt under debatten. Det er uacceptabelt, og det er ikke til at leve med for Folketinget, hvis ministerierne ikke sørger for at få besvaret de spørgsmål, udvalgene stiller, og som skal medvirke til, at vi kan lave et ordentligt stykke arbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 7 stemte for, 91 imod.

Ændringsforslag nr. 2 og 3
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 og 5
forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6-10, § 1 med de foretagne ændringer, § 2, ændringsforslag nr. 11, § 3, således ændret, § 4 og ændringsforslag nr. 12 til titlen uden for betænkningen af boligministeren
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 227:

Forslag til lov om ændring af lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v. (Effektivisering af patientklagesystemet).

Af sundhedsministeren (Torben Lund).
(Fremsat 17/3 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tove Lindbo Larsen (S):

Socialdemokratiet finder dette lovforslag særdeles berettiget. I øjeblikket har vi en behandlingstid for klagesager på ca. 18 måneder. Det er helt urimeligt. Vi finder, at en klage i almindelighed burde kunne klares på ca. 3 måneder og i særlig komplicerede tilfælde på højst 6 måneder.

Den oprindelige lov er fra 1987, hvorved Sundhedsvæsenets Patientklagenævn blev oprettet med start den 1. januar 1988. Siden har der været nogle mindre, praktiske lovændringer i 1989 og i 1991. Der er naturligvis i den forløbne tid høstet nogle erfaringer, og for et års tid siden ændredes nogle arbejdsgange, dog uden at klagebehandlingstiden formindskedes væsentligt ved det.

Ved lovforslagets vedtagelse tages der fat om nældens rod, således at klagesagsbehandlingen virkelig effektiviseres. Tilmed er der taget højde for den pukkel af klagesager, der har ophobet sig. Det er helt uacceptabelt for patienterne, at der skal gå ca. 18 måneder, før en sag er behandlet færdig. Det er en nedvurdering af borgernes rettigheder.

En markant ændring er, at klagesagsbehandlingssekretariatet trækkes væk fra Sundhedsstyrelsen og over i et selvstændigt sekretariat i Patientklagenævnets regi.

Med lovforslaget kan embedslægerne igen anvendes, jeg kunne næsten sige mere praktisk i sagsbehandlingen. Det mener vi er en klar forbedring både for embedslægernes erfaringsgrundlag og for sagsbehandlingen. En embedslæge kan efter forslaget i ukomplicerede sager deltage direkte i indstillingen til Patientklagenævnet og ikke som nu kun oplyse og indirekte indstille sager. Særlig komplicerede sager kan selvfølgelig med dette forslag forelægges Sundhedsstyrelsen og Retslægerådet inden forelæggelse for nævnet.

At slippe af med sagsophobningen og korte sagsbehandlingstiderne koster naturligvis penge. Det vil i praksis betyde en udvidelse af Patientklagenævnet med 15 årsværk til 23,3 årsværk. En del af personalet overflyttes fra Sundhedsstyrelsen, der ikke længere skal være sekretariat, lige så vel som der sker ændringer på embedslægeområdet. Alt i alt bliver der tale om en merudgift på 10,7 mio. kr., som vil blive indarbejdet i finanslovsforslaget for 1994, idet lovforslaget først træder i kraft for alle sager,